

Arrest

nr. 218 160 van 13 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. UWASHEMA
Kolenmarktstraat 83 / B
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 april 2018 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. UWASHEMA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 maart 2018 een visumaanvraag in bij de diplomatieke post te Islamabad.

1.2. Deze aanvraag werd op 16 april 2018 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code.

* het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

* geen of onvoldoende bewijs van (commerciële) belangen in België

* u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodes, of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten

* betrokkene wordt beschouwd als een probleem voor de internationale relaties van België.

(...)"

2. Regelmatigheid van de rechtspleging - aanvullende nota

Met een faxbericht van 29 januari 2019 dient de verzoeker een "aanvullende nota" in, waarbij een e-mailbericht, een politiecertificaat en een getuigenverklaring werden gevoegd.

De toepasselijke regelgeving voorziet niet in de mogelijkheid om een dergelijke bijkomende nota als een processtuk neer te leggen, noch om bijkomende overtuigingsstukken toe te voegen.

Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde aanvullende nota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de nota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen (RvS nr. 233.527 van 19 januari 2016).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"ENIG MIDDEL: schending van artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991; schending van artikel 62 vreemdelingenwet; schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen; schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, de administratie serieus en zorgvuldig werkt; schending van artikel 16 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; en Schending van artikelen 14, 21 en 32 van de Verordening 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (verder visumcode genoemd)

- PRINCIPES

Eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die rechtsgevolgen beogen te hebben voor één of meer bestuurden dienen afdoende gemotiveerd te zijn in de akte die de beslissing zelf bevat. Drie voorwaarden moeten zijn vervuld opdat aan de materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, in die zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier, de motieven juist moeten zijn en eveneens draagkrachtig.

De draagkracht slaat op vier elementen, zijnde de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerde beleid).

Om afdoende te zijn, moeten de motivering juist, pertinent, concreet, precies en volledig zijn. Administratieve beslissingen dienen met redenen te worden omkleed en dienen de feiten die deze beslissingen rechtvaardigen te vermelden.

Artikel 14 Visumcode bepaalt dat:

"Bewijsstukken

1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:
    - a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;
    - b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;
    - c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscodex;
    - d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.
  2. Van aanvragers van een luchthaventransitvisum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:
    - a) documenten met betrekking tot de doorreis naar de eindbestemming na de voorgenomen transit op de luchthaven;
    - b) documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten niet binnen te komen, te beoordelen.
  3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.
  4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:
    - a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;
    - b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;
    - c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;
    - d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers;
    - e) het verblijfadres;
    - f) de duur en het doel van het verblijf;
    - g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw.
- Naast de officiële taal of talen van de lidstaat wordt het formulier in ten minste één andere officiële taal van de instellingen van de Europese Unie opgesteld. In het formulier wordt aan degene die het ondertekent de in artikel 37, lid 1, van de VIS-verordening vereiste informatie verstrekt. Een model van het formulier wordt aan de Commissie toegestuurd.
5. In het kader van de plaatselijke Schengensamenwerking wordt voor elk ambtsgebied beoordeeld in hoeverre de lijsten van bewijsstukken moeten worden aangevuld en geharmoniseerd om rekening te houden met plaatselijke omstandigheden.
  6. De consulaten kunnen vrijstelling verlenen van een of meer van de verplichtingen in lid 1 in het geval van aanvragers die bij hen bekendstaan voor hun integriteit en betrouwbaarheid, en met name voor het juiste gebruik van eerder afgegeven visa, indien er geen twijfel over bestaat dat zij voldoen aan de eisen van artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscodex wanneer zij de buitengrenzen van de lidstaten overschrijden. "

Artikel 21 Visumcode voorziet verder inderdaad een controle van de voorwaarden voor binnenkomst en risicobeoordeling:

- "1. Bij het onderzoeken van aanvragen voor een eenvormig visum wordt nagegaan of de aanvrager aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, onder a), c), d), en e), van de Schengengrenscodex voldoet en wordt bijzondere aandacht geschonken aan de toetsing van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie of een risico voor de veiligheid van de lidstaten vertegenwoordigt, en met name, of de aanvrager het voornemen heeft het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor de geldigheidsduur van het aangevraagde visum verstrijkt.
2. Voor elke visumaanvraag wordt het VIS geraadpleegd overeenkomstig de artikelen 8, leden 2 en 15, van de VIS-verordening. De lidstaten zorgen ervoor dat volledig gebruik wordt gemaakt van alle zoekcriteria zoals bedoeld in artikel 15 van de VIS-verordening om valse afkeuringen en identificaties te voorkomen.
3. Wanneer het consulaat controleert of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden, gaat het na:
  - a) of het overgelegde reisdocument niet vals, nagemaakt of vervalst is;
  - b) of de aanvrager het doel van en de voorwaarden voor het voorgenomen verblijf heeft aangetoond, alsook of de aanvrager over de middelen van bestaan beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen;

- c) of de aanvrager gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (SIS) met het oog op weigering van toegang;
- d) of de aanvrager al dan niet wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;
- e) of de aanvrager, indien van toepassing, in het bezit is van een toereikende en geldige medische reisverzekering.
4. Het consulaat controleert, voor zover van toepassing, de lengte van de vorige en de voorgenomen verblijven, om na te gaan of de aanvrager de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden, ongeacht mogelijke toegestane verblijven op grond van een nationaal visum voor verblijf van lange duur of een door een andere lidstaat afgegeven verblijfsvergunning.
5. Bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen, op basis van de door elk van de lidstaten overeenkomstig artikel 34, lid 1, onder c), van de Schengengrenscodex vastgestelde richtbedragen. Een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesvertrekking kan eveneens de toereikende van de middelen van bestaan aantonen.
6. Bij het onderzoeken van een aanvraag voor een luchthaventransitvisum gaat het consulaat met name na:
- a) of het overgelegde reisdocument niet vals, nagemaakt of vervalst is;
- b) welke de plaatsen van vertrek en bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land zijn, en of deze stroken met de voorgenomen reisroute en luchthaventransit;
- c) of het bewijs is geleverd van de doorreis naar de eindbestemming.
7. Het onderzoek van een aanvraag wordt met name gebaseerd op de echtheid en betrouwbaarheid van de overgelegde documenten, alsmede op de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager.
8. Bij het onderzoeken van een aanvraag kunnen de consulaten de aanvrager in gerechtvaardigde gevallen voor een interview oproepen en kunnen zij om aanvullende documenten verzoeken.
9. Een eerdere visumweigering leidt niet automatisch tot weigering van een nieuwe aanvraag. Een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld op basis van alle beschikbare informatie."

En artikel 32 bepaalt de gevallen waarin een visum kan worden geweigerd:

"1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

- i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;
- ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;
- iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;
- iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;
- v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;
- vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;
- vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

2. De afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag worden kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.

3. Aanvragers aan wie een visum is geweigerd, kunnen in beroep gaan. Het beroep wordt ingesteld tegen de lidstaat die de definitieve beslissing over de aanvraag heeft genomen. De nationale wetgeving van die lidstaat is op het beroep van toepassing. De lidstaten verstrekken de aanvragers informatie over de procedure in geval van een beroep, zoals gespecificeerd in bijlage VI.

4. In de in artikel 8, lid 2, bedoelde gevallen stelt het consulaat van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis van de beslissing van de vertegenwoordigende lidstaat.

5. Informatie over geweigerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig artikel 12 van de VIS-verordening."

Overeenkomstig artikel 16 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, heeft eenieder recht op vrijheid van ondernemerschap:

"vrijheid van ondernemerschap wordt erkend overeenkomstig het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken".

- TOEPASSING IN ONDERHAVIG GEVAL

Verzoeker komt niet in aanmerking voor de weigering van een visum conform de Visumcode. Verzoeker beschikt immers over een geldig paspoort en heeft een kopie van zijn geldig paspoort meegedeeld bij zijn aanvraag (zie stuk 2).

Verder heeft verzoeker het doel en de omstandigheden van zijn visumaanvraag voldoende heeft aangetoond en gestaafd. Verzoeker heeft ten overvloede zijn zakenrelaties aangetoond, (Stukken 2 en 3).

Verder beschikt verzoeker over voldoende middelen om te voorzien in zijn verblijf en traject gedurende zijn zakenreis.

Bestreden beslissing die oordeelt dat verzoeker onvoldoende het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf heeft aangetoond en dat verzoeker onvoldoende bewijs van (commerciële) belangen in België heeft aangetoond, schendt de algemene motiveringsplicht, het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en de vernoemde artikelen van de verordening (EG) nr. 810/2009 dd. 13 juli 2009 daar bestreden beslissing klaarblijkelijk geen rekening houdt met de door verzoeker verschaft documenten en informatie.

Bestreden beslissing verwijst op geen enkele wijze naar de verschaft documenten. Verzoeker weet bijgevolg niet om welke redenen de verschaft informatie onvoldoende werden beschouwd om zijn visumaanvraag goed te keuren.

Nochtans heeft verzoeker door middel van de bijgebrachte documenten aangetoond dat hij effectief naar België wenst te komen voor zijn zakenrelaties en dat hij reeds welbepaalde deals heeft besproken met bedrijven in België en zijn vliegtickets conform deze deals heeft geboekt (heen en weer)

Verzoeker beschikt over een toereikende en geldige medische reisverzekering en heeft de nodige bewijsstukken conform artikel 14 Visumcode neergelegd teneinde een beoordeling conform artikel 21 Visumcode toe te laten.

Bestreden beslissing die melding maakt van onvoldoende commerciële belangen, ondanks de verschillende zakenrelaties die nauwgezet door verzoeker werden uiteengezet en gevoegd (en waaruit blijkt dat verzoeker al enige tijd zaken doet met bedrijven van België) schendt niet enkel vernoemde wetsbepalingen maar ook de motiveringsplicht en zijn vrijheid van ondernemerschap.

Er bestaat geen twijfel over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken. Verzoeker beschikt over de nodige garanties en reisde in 2016 reeds naar Duitsland voor zaken en keerde daarna opnieuw terug naar Pakistan.

Verder maakt bestreden beslissing melding van het gegeven dat verzoeker beschouwd zou worden als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlands veiligheid, de volksgezondheid zonder deze motivering nader te preciseren.

Verzoeker verklaart echter nooit in aanraking te zijn geweest met het gerecht en nooit problemen verbonden met de openbare orde te hebben ondervonden.

Aangezien verzoeker zeer verwonderd is door deze motivering, heeft verzoeker een verzoek ingediend tot het verkrijgen van zijn strafregister in Pakistan. Bij het opstellen van huidig verzoekschrift, heeft verzoeker voornoemde document nog niet mogen ontvangen. Verzoeker verzoekt Uw Raad om hem toe te staan dit document te mogen voegen zodra dit mogelijk is.

Verder blijkt uit bestreden beslissing, dat verzoeker op geen enkele wijze met zekerheid kan vaststellen dat de eventuele informatie die verwerende partij zou beschikken hieromtrent weldegelijk hem betreffen. Verzoeker verklaart namelijk dat er verschillende mensen in zijn land van herkomst "IRFAN" noemen. Uit bestreden beslissing kan niet worden afgeleid of de niet vernoemde informatie aangaande de openbare orde weldegelijk verzoeker betreffen.

Verzoeker is namelijk van oordeel dat die om een administratieve vergissing gaat daar hij nooit in aanraking is geweest met situaties die indruisen tegen de openbare orde.

Aan de hand van bestreden beslissing kan op geen enkele wijze worden afgeleide waarom verwerende partij van oordeel is dat verzoeker als een bedreiging van de openbare orde wordt beschouwd en als een probleem voor de internationale relaties van België.

Bestreden beslissing omvat geen feiten / uitlegging die deze beslissing rechtvaardigen.

Bestreden beslissing die oordeelt dat verzoeker beschouwd wordt als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodes), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten en tevens beschouwd als een probleem voor de internationale relaties van België zonder op te geven waarom verwerende partij tot deze vaststelling komt, kan niet als afdoende worden beschouwd.

Bijgevolg schendt bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, artikel 62 vreemdelingenwet, het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, de administratie serieus en zorgvuldig werkt, artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de bepalingen van het Visumcode."

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoeker voert aan dat onvoldoende werd gemotiveerd waarom hij het doel en de omstandigheden van zijn visumaanvraag voldoende zou hebben aangetoond.

Hij betoogt onder meer dat hij zijn zakenrelaties nauwgezet heeft gedocumenteerd, dat hij over de nodige garanties beschikt en in 2016 reeds naar Duitsland reisde, waarna hij terugkeerde naar Pakistan.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing gesteund is op twee afzonderlijke motieven, waarvan elk afzonderlijk de bestreden beslissing voldoende ondersteunt.

Met betrekking tot het eerste motief blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker verscheidene stukken voorlegde, met name een "*invitation letter*" van BVBA R., alsook een tewerkstellingsbewijs van de firma B. I. T., naast een medische reisverzekering, een hotelreservatie en een terugkeerbiljet. Uit de korte melding dat er geen voldoende bewijs werd geleverd van commerciële belangen in België, kan niet worden begrepen waarom de uitnodiging niet in aanmerking werd genomen of hoe dit stuk – in samenhang met de overige stukken – werd beoordeeld. Dit motief is dan ook niet draagkrachtig.

Het tweede motief houdt in dat verzoeker door één of meer lidstaten wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid, zoals omschreven in artikel 2, lid 19, van de Verordening (EG) nr. 562 /2006 (Schengengrenscore) of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten kan schaden.

Artikel 32 van de Verordening 810/2009 van de het Europees Parlement en de Raad tot het opleggen van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) bepaalt:

"1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

(...)

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

(...)"

Na op algemene wijze te hebben gesteld dat verzoeker door een één of meer lidstaten wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid of een mogelijke schade van de internationale betrekkingen, preciseert de bestreden beslissing: "*Betrokkene wordt beschouwd als een probleem voor de internationale relaties van België.*"

Waarom verzoeker precies door België wordt beschouwd als een probleem voor de internationale relaties van België wordt niet vermeld. Ook in het administratief dossier bevindt zich geen enkel stuk waaruit kan blijken dat verzoeker een probleem vormt voor de internationale relaties van België. Verzoeker dient dan ook te worden bijgetreden waar hij aanvoert dat hij niet begrijpt waarom hij een probleem voor de internationale relaties zou vormen. Dit motief is evenmin draagkrachtig.

De verwerende partij verklaart in de nota met opmerkingen dat de bestreden beslissing steunt op een weigering van toegang, genomen door Griekenland, wat ook zou blijken uit de stukken van het administratief dossier. Zij geeft daarmee evenwel een nieuwe motivering aan de bestreden beslissing. Immers steunt het motief met betrekking tot de bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid of een mogelijke schade van de internationale betrekkingen op artikel 32.1 (vi) van de Visumcode, daar waar het motief van de signalering steunt op een artikel 32.1 (v) van de Visumcode. In de nota met opmerkingen wordt aldus aan de bestreden beslissing *post factum* een nieuwe motivering in rechte en in feite gegeven, waar verzoeker – zo blijkt ook uit het verzoekschrift – geen kennis had. Met een dergelijke motivering kan geen rekening worden gehouden.

Het middel is gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 april 2018 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT